

[Aage Fogh.]

var mulig, vilde det antagelig forbedre Mulighederne for Gennemførelse af Saneeringslaan. Jeg peger paa det Forhold her, og jeg kunde tænke mig, at det kunde undersøges nærmere under Udvalgsarbejdet.

Naar det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at der er en meget væsentlig Forskel paa en Margarineafgift og paa Rentetilskud, saa lyder det, som om det var rigtigt, men naar det ærede Medlem videre siger, at Hensigten med Margarineafgiften udelukkende var at støtte Smørproduktionen, saa vil jeg dog tro, at den Udtalelse ikke kan være helt rigtig, for saa vidt jeg husker fra Forhandlingerne i 1933 om de store Kriselove, der den Gang blev gennemført, da sagde det ærede Medlems Partifælle, det ærede Medlem Hr. Krag, at Margarineoven var Nøglen til hele Forliget, og jeg vil dog næppe tro, at det ærede Medlem Hr. Krag vilde have brugt netop den Vending, hvis han havde haft den Opfattelse, at Margarineoven kun skulde gennemføres for at sikre Smørproduktionen, saa jeg tror alligevel, at Spørgsmaalet om Margarineafgiften har haft et lidt andet Perspektiv end det; det ærede Medlem Hr. Brorsen har villet skitsere her i Dag. Jeg fastholder stadig den Opfattelse, at det, der er Hovedhensigten, er at skaffe Penge til det nødstedte Landbrug. Dem kan man skaffe i Form af en Rentelettelse, dem kan man skaffe i Form af en Margarineafgift, men Resultatet er det samme, det er Penge, der skal skaffes til det Erhverv, der har Brug for dem, altsaa til Landbruget. Og jeg vil gerne dertil føje, at fra sagkyndig Side her i Landet er der i høj Grad rejst Tvivl om, hvorvidt det vil være sagligt forsvarligt, klogt og rigtigt netop at gaa ind for en Begrænsning af Margarineproduktionen af Hensyn til Smørproduktionen. I Fjor, da vi havde den store Debat om Smørordningen her i Tinget, var en af de Ting, der kunde fremføres mod Margarineordningen, netop den Betænkning, der var kommet fra Landhusholdningsselskabet, der udelukkende er sammensat af sagkyndige Folk paa det Omraade, saa jeg bestrider Rigtigheden af det Sammenligningsgrundlag, som det ærede Medlem Hr. Brorsen her har opstillet.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Brorsen, at Venstre har stadig villet regulere Ejendomsskatterne, medens Regeringspartierne aldrig har været hjemme paa det Omraade, men det kan vist ikke være rigtigt, for der har været ret betydelige Svingninger i Ejendomsskatterne, og det er jo saadan, at den sidste Ordning, vi fik paa det

Omraade, netop gik ud paa, at vi tog Venstres Ændringsforslag, hvorefter Skatterne skulde reguleres i Forhold til, som Forrentningsprocenten steg i dansk Landbrug. Man har altsaa ikke været uvillige paa det Omraade, men man har ikke været villige til at føre Skatterne tilbage til det, de var i 1914, og det tror jeg heller ikke, man vil være i Fremtiden.

Endelig faldt der en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Brorsen, som jeg maansee for ikke at være vel gennemtænkt, idet det ærede Medlem sagde vistnok ordret, at dette Forslag vilde medføre, at kun Folk, der har forstaaet at faa mere Gæld end de 110 pCt., vil kunne faa Gavn af disse Love. Det er vel alligevel en for stærk Udtalelse at benytte i Forbindelse med de Landmænd, der i Øjeblikket har en Gæld paa over 110 pCt.; at kun de, som har forstaaet at skaffe sig mere end 110 pCt.s Gæld, vil kunne faa Gavn af Loven. Jeg vil i hvert Fald spørge, om det ærede Medlem vil fastholde den Udtalelse, at det kun er dem, der har forstaaet at skaffe sig en saa stor Gæld, der faar Gavn af Loven. Der er vistnok en meget stor Part i hvert Fald af de Aargange, der er i samme Aldersklasse som jeg, der uden egen Skyld er kommet ind i en Gæld paa over 110 pCt., netop fordi de har købt under helt andre Vilkaar end dem, der nu hersker paa Landbrugsproduktionens Omraade, og derfor siger jeg, at det er unødvendig haardt at omtale dem paa den Maade.

En Udtalelse, som jeg helt ud kan give det ærede Medlem Ret i, er den, at hvis man i Tide havde grebet virkelig rationelt ind over for Landbrugskrisen, saa vilde man have været fri for at behandle dette Forslag her i Dag. Jeg sagde det i Gaar under mit første Indlæg, at det var jeg enig med det ærede Medlem i, for hvis man havde gennemført det Forslag, der var forelagt i 1934, det Forslag, som var udarbejdet af Forstander Overgaard og Professor O. H. Larsen og andre sagkyndige, saa vilde i hvert Fald efter min Opfattelse det Forslag, vi behandler her i Dag, have været upaakrævet, og jeg rejser derfor det naturlige Spørgsmaal i samme Forbindelse: Hvorfor gik man fra Landstingets og fra Venstres Side paa det Tidspunkt ikke med til en rationel og gennemgribende Løsning? Jeg tror, jeg tør sige, at vi aldrig har haft noget mere gennemgribende Forslag end det, der her var Tale om. Det minder mig om de Gerningsmænd, der stadig kredser om Gerningsstedet, naar Venstre Gang efter Gang bebrejder Regeringspartierne, at man ikke har